

zette reclamecampagne. Op 30 oktober 1920 puilden het Algemeen Verkooplokaal aan de Goudsesingel uit met obligatiehouders die de derde trekking wilden bijwonen. Zij werden echter opgeschrikt door een inval van de politie, die gealarmeerd door klachten de trekking verhinderde en obligaties in beslag nam.¹¹⁾ Broekhuijs vluchtte met zijn geld en zijn loterij-attributen naar Aken waar alsnog de derde trekking plaatsvond.¹²⁾ Op de inval in het Verkooplokaal volgden nog allerlei huiszoekingen en op 15 november werd in het *Algemeen Politieblad* de aanhouding van Broekhuijs verzocht. Die arrestatie liet nog enige tijd op zich wachten want het gelukte Broekhuijs om bijna een jaar met vrouw en kind ondergedoken te blijven, totdat hij in een hotel te Zeddam (bij 's-Heerenberg) door een politiefunctionaris werd herkend en op 20 augustus 1921 in hechtenis werd genomen. Onder zeer grote belangstelling kwam zijn zaak op 22 en 23 september 1921 voor de rechtbank te Rotterdam, die op 6 oktober uitspraak deed: twee jaar gevangenisstraf.¹³⁾

Opmerkelijk is dat tijdens de rechtszaak werd getwijfeld aan de geestelijke vermogens van Broekhuijs. Hoe was het mogelijk dat iemand die een goed bestaan had opgebouwd met een praktijnskantoor zich stortte in zo'n riskant loterijavontuur? Ook vroeg men zich af of de woedeaanvallen die Broekhuijs zich menigmaal ten opzichte van zijn onderschikten veroorloofde wel normaal waren. De psychiater Van Mesdag, die Broekhuijs in de gevangenis had leren kennen, wilde daar evenwel zonder gedegen onderzoek geen antwoord op geven. Broekhuijs ging in hoger beroep en de zaak diende voor het gerechtshof te Den Haag op 8 februari 1922. Tot veler verbazing volgde 14 dagen later de vrijpraak.¹⁴⁾

De lucratieve premieloterijen werden daarop energiek hervat en in de dagbladen verschenen wekelijks grote advertenties waarin reclame werd gemaakt voor de Broekhuijs-loterijen. De kopers van obligaties werden gemeubileerde landhuizen en grote geldbedragen voorgespiegeld. Naast de Rotterdamsche Handels- en Landbouwbank richtte Broekhuijs nog andere ondernemingen op zoals de Hollandsche Credietbank en de Zuid-Nederlandsche Credietbank. Inmiddels groeide ook de kritiek. Een van Broekhuijs' criticasters was E.J.H. Hubert van Blyenburgh, die Broekhuijs en zijn medewerkers met ingezonden brieven in de *NRC* bestookte en allerlei lastige vragen stelde over controle bij de trekkingen, over uitgegeven en achtergehouden series.¹⁵⁾ Ook P.H.